

Lukas 11:1-13 HSV

Lieve mensen, broers en zussen,

Vandaag zijn we samen gekomen hier in de kerk om niet alleen te bidden voor de zieken in onze gemeente, maar ook om te bidden met de zieken in de gemeente. Voordat we daartoe overgaan lijkt het me goed om met elkaar te bezien hoe Jezus onderwijs gaf aan Zijn discipelen over gebed. We zullen zien dat bij Jezus bidden meer is dan een startschot bij de maaltijd, of een ritueel bij het slapen gaan. Bidden is in contact met je Hemelse Vader komen, bidden is je hele leven met Hem delen en daar ook iets van verwachten. Bidden is in alle bescheidenheid, met open handen, samen tot God komen. Zo gaan we dat ook straks proberen te doen. Als kleine mensjes, waarbij de bidder en degene voor wie gebeden wordt, het samen verwachten van hun Hemelse Vader.

In het Bijbelgedeelte van vandaag komen de discipelen met een vraag bij Jezus: 'Here, leer ons bidden?' Blijkbaar was het de discipelen opgevallen dat Jezus anders bad dan wat zij om zich heen hadden gezien. Die vraag kwam ook vlak nadat Jezus zijn gebed had beëindigd. Dat bidden van Jezus was wat anders dan een vast ritueel volgen. Jezus had vertrouwelijke omgang met Zijn Vader. Geen omhaal van woorden, maar eenvoudig zeggen wat Hij op z'n hart had. Die omhaal van woorden veroordeelt Jezus. Zo bidden de heidenen. Zij menen door veel woorden en heftige emoties hun godheid te kunnen overhalen tot verhoren. Denk maar aan de Baalpriesters op de Karmel. Ze schreeuwden tot hun god, dansten en sprongen, ze brachten zichzelf verwondingen aan tot het bloed over hun lijf stroomde, ze kwamen in vervoering, maar er gebeurde niets. Elia bad toen heel eenvoudig: HEER vandaag zal blijken dat U Israels God bent. Geef antwoord HEER, dan zal dit volk het beseffen.

Voel je het verschil? Die omhaal van woorden van de priesters leek meer op manipulatie. God dwingen, God overhalen. Elia liet zien dat God hoort en weet wat nodig is. Hij is niet afhankelijk van onze poespas.

Toen Jezus zijn discipelen het Onze Vader voorhield was dat dus in de eerste plaats een voorbeeld van een eenvoudig gebed. Geen omhaal van woorden, niet drammerig,

maar eenvoudig gelovend dat God hoort en verhoort.

Daarom vertelt Jezus ook dat verhaal van die buurman, die midden in de nacht bezoek krijgt. Het gaat hier niet om de man die onbeschaamd bij zijn buurman dramt net zolang totdat hij de broden krijgt waarom hij vraagt. Dan lijkt het alsof wij ook bij God onbeschaamd mogen gaan drammen als kleine kinderen totdat we onze zin krijgen. Het gaat om die buurman. Die buurman die de broden geeft. Al is het onbeschaamd en al is het tijdstip onmogelijk en al worden z'n kinderen misschien wakker, hij geeft wat gevraagd wordt. Zo is God ook. Hij is een gevende God. *Dààrom, zeg ik jullie (zegt Jezus), vraag en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klopt en er zal open gedaan worden! Want wie vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt, en voor wie klopt zal worden opengedaan.*

Jezus roept ons op te vragen omdat we mogen weten dat God een horende en verhorende God is. Al zijn wij het niet waard, al lijken we op een zeurende buurman, God hoort.

Mooie woorden.... *een ieder die bidt ontvangt...* Maar tegelijkertijd een gedeelte waar we in de praktijk van het leven tegen aan lopen. Het staat er wel zo mooi, maar is dat nu ook onze werkelijke ervaring? We hebben juist zovaak te worstelen met het feit dat we wel bidden maar dan niet ontvangen wat we vragen. Sommigen willen ons dan wijs maken dat dat komt omdat ons geloof te klein is. Want God belooft het toch maar, aan God zal het niet liggen. Bidt maar om meer geloof, dan komt het vanzelf goed. En wij maar bidden en zoveel mogelijk niet te twijfelen, en als dan nog niet gebeurt waar we om bidden, raken we nog verder in de crisis, want we zullen wel verkeerd bidden. En zo krijgen we er nog een probleem bij. Behalve dat ons gebed niet verhoord wordt, is ons geloof ook nog onder de maat.

Om deze uitspraak van Jezus goed te begrijpen zullen we in ieder geval de uitspraak in z'n context moeten bekijken. Als je een losse tekst uit de bijbel plukt, kun je deze tekst iets laten zeggen wat 'ie niet bedoelt te zeggen.

Om de uitspraak van Jezus te snappen kijken we nog even terug naar het Onze Vader en we kijken even vooruit naar het voorbeeld wat Jezus geeft.

In het onze Vader leert Jezus ons zeker om de gewone dingen van het leven bij de Here God te brengen. We mogen vragen om voedsel voor ons lichaam, zodat we

gezonder blijven, om vergeving van zonden en bescherming tegen de verleidingen van de satan. God is zeker bij ons gewone leventje betrokken. Dus ook bij ons ziek zijn. Maar het Onze Vader begint wel met "Uw naam worde geheiligd, Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede". Jezus leert ons om onze dagelijkse beslommeringen en dus ook ons ziek zijn, in het licht van Gods Koninkrijk te zien. Zoek nu maar eerst de eer van God en Zijn Koninkrijk en Zijn wil en vertrouw dan de rest maar aan God toe. Hij zorgt voor je.

Als het Nieuwjaar is dan wensen we elkaar wel eens 'veel heil en zegen' toe. Heil is redding. Alles wat we God vragen met betrekking tot ons heil zal Hij verhoren. Maar Zegen is voorspoed. We mogen God zeker vragen ons voorspoed te geven. Maar er is niet zoals bij heil de zekere belofte van verhooring.

Op dezelfde manier spreek Jezus in het andere voorbeeld.

Hij maakt een vergelijking van God als Vader en een aardse vader en z'n kind. Kijk zegt Jezus, een aardse vader zal nooit als zijn kind hem om een vis vraagt, dat kind een slang geven. Of als het kind om een ei vraagt, het kind een schorpioen geven. Het woord dat er voor vis staat, slaat op een palingachtige vis. Op het eerste gezicht lijkt het dat de jongen krijgt wat hij vraagt, maar in plaats van een paling blijkt het een slang te zijn. Op dezelfde manier lijkt een schorpioen met ingetrokken poten op een ei. Nu zegt Jezus, er is geen aardse vader die z'n kinderen zo zal bedriegen.

Dit voorbeeld gaat dus niet over wat de vaders *wel* geven maar om wat ze *niet* geven! Ze zullen hun kinderen niet bedriegen. Maar dat wil niet zeggen, dat deze vaders altijd wèl geven wat hun kinderen vragen. Dat kunnen we ons best voorstellen. Een goede ouder heeft het welzijn van het kind op het oog. Een kind dat altijd om snoep vraagt zal niet altijd z'n zin krijgen, omdat dat niet gezond is. Een kind dat iedere avond wil opblijven zal niet altijd z'n zin krijgen omdat het niet goed voor hem is. Als kind begrijp je dat niet en vind je dat ook moeilijk te accepteren. Maar je ouders weten nu eenmaal beter wat goed voor je is, dan jijzelf.

En zo is het nu ook met de Here God. Als wij Hem iets vragen, zal Hij ons niet bedriegen. Hij geeft geen slang in plaats van een vis of een schorpioen in plaats van een ei. Maar Hij zal ook niet altijd geven wat we vragen. Hij weet wat het beste voor ons is. Want Hij overziet de feiten die wij misschien helemaal niet overzien. Misschien

is hetgeen we vragen wel niet goed voor ons. En dan komt het erop aan dat we ons aan Hem toevertrouwen. Ook als Hij niet geeft wat we vragen.

Ja maar, zul je misschien zeggen, dan komen we toch in de knoei met onze tekst *een ieder die bidt ontvangt...*

Die tekst zegt toch dat je krijgt wat je vraagt?

Laten we eens verder lezen wat Jezus zegt. Nadat Jezus het voorbeeld van de slang en het ei heeft gegeven zegt Hij:

Als jullie dus, ook al zijn jullie slecht, je kinderen al goede gaven schenken, hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de heilige Geest geven aan wie hem erom vragen.

In het voorbeeld van de slang en de vis gaat het erom wat de Here God niet doet, Hij zal ons niet bedriegen. Hier gaat het erom wat Hij wel doet. Nu is het goed om te weten dat het woordje 'erom' er eigenlijk niet staat in het Grieks. Letterlijk staat het er zo: *hoeveel te meer zal de Vader uit de hemel de Heilige Geest geven aan wie tot Hem bidden?*

Er staat dus niet dat God de Heilige Geest geeft aan hen die Hem *om* de Heilige Geest vragen. Maar God zal de Heilige Geest geven aan de mensen die tot Hem bidden. Iedereen die gelovig tot God komt mag zeker weten dat ze Gods Geest ontvangen. Dat is God zelf. Hij geeft zichzelf!

Natuurlijk wil iemand die ziek is graag genezen. En daar mag je ook vrijmoedig om vragen, want je mag al je noden bij Hem brengen. Daar mag je zeker van zijn.

Maar God belooft geen genezing. Het kan zijn dat Hij je gebeden verhoort, God is een God van wonderen. Hij kan het en we mogen ons daar ook naar uitstrekken. Maar nergens vinden we in de bijbel de garantie dat je genezen zult. Je mag wel zeker weten dat God je niet zal bedriegen. Geen slang in plaats van een vis.

Ik weet wel dat er ook vandaag gelovigen zijn die andere dingen beweren. Zij menen dat God zeker ziekte wil genezen. De bewering dat God altijd geneest is echter net zo onwaar als de bewering dat God nooit geneest. Genezing komt voor en we mogen erom vragen. Maar laten we niet vergeten dat ook de genezingen in de bijbel *tekenen* zijn. Tekenen van Gods Koninkrijk. Jezus verkondigde dat het Koninkrijk nabij gekomen was en Hij onderstreepte die Boodschap met tekenen, alsof Hij wilde

duidelijk maken dat er straks, als dat Koninkrijk ten volle is doorgebroken, er geen plaats meer zal zijn voor ziekte en voor de dood. Ook vandaag gebeuren die tekenen. Want het Koninkrijk is aan het doorbreken. In het bijbelboek Handelingen zien we dat, zodra de boodschap de wereld ingaat en er een enorme confrontatie plaatsvindt tussen God en het rijk van de boze, God de Boodschap onderstreept met tekenen. De God die we in de bijbel tegenkomen is nog altijd dezelfde. Maar we moeten niet vergeten dat de wereld waarin wij leven zucht en in barensood is. Paulus schrijft in Romeinen 8 dat ook de gelovigen delen in die gebrokenheid. Ook gelovigen zuchten en zien uit naar de verlossing van het lichaam. Die verlossing is nog toekomstmuziek. Denk ook maar aan de apostel Paulus. Paulus had meegemaakt dat mensen genezen onder zijn handen. Mensen wilden zelfs zijn zweetdoek aanraken om genezen te worden. Maar Paulus zelf had een doorn in zijn vlees. We weten niet precies wat die doorn is. We weten wel dat Paulus gebeden heeft of de Here God hem van die doorn wil bevrijden. Maar de Here God bevrijdde hem niet van die doorn. "Mijn genade is genoeg" was het antwoord. God verhoorde niet, maar gaf wel zijn genade. Hij gaf Zichzelf. Daar heb je het weer. God verhoort wel z'n gebed om heil, maar niet zijn gebed om zegen.

En zo is de tekst *bidt en u zal gegeven worden* ook altijd waar. God geeft niet altijd wat je vraagt, maar Hij geeft altijd zichzelf! Hij komt met Zijn Geest bij ons. De Heilige Geest, die in de bijbel de Trooster genoemd wordt. Letterlijk 'Degene die geroepen is om ons terzijde te staan'. Dat is wat Gods Geest zeker wil. Ons terzijde staan als we het moeilijk hebben, ons troosten in verdriet, ons bemoedigen, ons aansporen om vol te houden. Ons helpen om zelfs in ons ziek zijn te laten zien wie de Here God voor ons wil zijn. Misschien kan in een moeitevul leven wel beter zichtbaar worden wie de Here God voor ons is, dan in een leven dat altijd gladjes verloopt.

De verhoring van onze gebeden hangt niet af van de grootte van ons eigen geloof. Dan wordt geloof zo gauw onze eigen prestatie. De bijbel leert ons wat anders. Die vader van die bezeten jongen had ook geen groot geloof. Hij zei "Here ik geloof, maar kom mijn ongeloof te hulp". Dit kleine beetje geloof was voor Jezus voldoende om de jongen te genezen. Niet ons grote geloof zorgt voor verhoring van ons gebed, maar of we met ons kleine geloof tot onze grote God gaan. Daar gaat het om.

En deze grote God wil ook jouw God zijn. Hij wil graag betrokken zijn bij jouw leven.

Wat een wonder, de Schepper van het universum wil betrokken zijn bij het leven van gewone mensen.

We gaan straks een tijd nemen om te bidden met onze zieken. We willen dat doen in het geloof dat God kan genezen. Jezus, die genezend rondging, is ook hier aanwezig. Maar we willen dat ook doen in het vertrouwen dat, als genezing uitblijft, God Zijn Geest zal geven om te troosten, te bemoedigen en om ons te laten merken dat Hij ons nooit zal loslaten, ook in ons ziek zijn.

God verhoort, Hij zal je zeker geven wat nodig is voor je redding. Hij geeft Zijn Geest. Hij zal ook zeker voor je zorgen als een Vader. Geen slang in plaats van een vis. Hij draagt je door dit gebroken leven heen. Vertrouw daar maar op. En als Jezus terugkomt, dan gaat er pas echt wat gebeuren. Dat wordt het wereldwijd werkelijkheid: Uw name worde geheiligd, Uw Koninkrijk kome en Uw wil geschiede. Dan wordt het echt heil en zegen. Dan worden uiteindelijk ook al die gebeden om genezing verhoord voor eens en voor altijd. Want wie bidt ontvangt.... zeker weten.

Amen

September 2017

G.P. Hartkamp

Wapenveld